

småa, at de ikke dækkede Udgifterne ved at faa dem indkasseret og ved Udsendelse af Meddelelsen derom, kunde man undlade at indkassere dem.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Piper: Det er allerede sagt af de to foregaaende Talere, at den Ordning, vi nu har, har overlevet sig selv, i hvert Fald i en hel Del af Landets Amtstuedistrikter. Et af de Steder, hvor den har holdt sig mest uforsølet, er sikkert Københavns Amt; her ser man ogsaa i Terminsmaanederne en overordentlig stor Virksomhed udfolde sig paa Amtstuen, hvor man modtager de utallige Skattebeløb, som strømmer ind; efterhaanden som Jorden bliver udparcelleret, bliver Skatteydernes Tal meget større, og det medfører trods, kan jeg sige, en eksemplarisk Ekspedition paa Amtstuen her, at de paagældende ofte opholdes en Times Tid. Det er derfor paa Tide, at dette Lovforslag kommer frem, og at man derigennem søger at finde en for Skatteyderne lettere Maade at præstere deres Afgifter paa. Jeg kan saaledes give fuld Tilslutning til det Lovforslag, der er fremkommet. Jeg tror ligesom det ærede Medlem, der først talte, (Maegaard), at der maaske kunde være enkelte Smaating at tilføje i Forslaget. Bl. a. vilde det vist være hensigtsmæssigt, om der paa den Blanket, som udleveres, og hvor der staar, hvad der skal betales, tillige blev anført, hvor meget der paalignes det paagældende Aar i Ejendoms-skyld o. s. v., alle de forskellige Afgifter, saa Skatteyderne selv bliver i Stand til at kontrollere Beregningen. Det er ikke tilstrækkeligt, at Skattens Beløb anføres; Skatteyderen maa ogsaa være i Stand til at udregne, om Beløbet er rigtigt. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Veistrup: Jeg forstod paa den ærede Ordfører for Venstre, at man ønskede Forslaget henvist til et Udvalg, og dette har jeg selvfølgelig ikke noget at indvende imod, saa meget mindre som jeg forstod paa de velvillige Udtalelser, at det ikke var Meningen at sinke Forslaget. Noget saadant vilde jeg meget beklage, da det forekommer mig, at Forslaget betyder en Lettelse for Befolkningen, naturligvis ingen Skattelettelse, det er den højtærede Finansminister sikkert ikke i Stand til at

indrømme i Øjeblikket, men en personlig Lettelse, som jeg tror vil blive paaskønnet af de Mennesker, der er saa — jeg ved ikke, om jeg skal sige — heldigt eller uheldigt stillet at skulle betale Skatter paa Amtstuen. Paa Grund af det System eller snarere Mangel paa System, vi har i Øjeblikket, maa man ønske Lovforslaget hurtigt fremmet. Jeg skal ikke komme ind paa alle de nuværende Mangler; de er nævnt saavel af den højtærede Finansminister som af den ærede første Taler, og Bemærkningerne til Forslaget giver en fuldstændig historisk Udredning af, hvorledes hele dette Forhold har udviklet sig. Det var jo oprindeligt gennem Skattekvitteringsbøgerne, Skatten blev opkrævet i Henhold til Amtstueforordningen af 1840, og det er vel rigtigt, som den ærede første Taler sagde, at det, der skulde foregaa, var, at man indleverede sin Skattekvitteringsbog og senere kom og betalte Skatten, naar den var udregnet og Beløbet indført i de forskellige Rubrikker i Skattekvitteringsbogen. Men denne Ordning er nu en saga blott. Jeg hørte ganske vist, at den ærede Ordfører for de Konservative mente, at den opretholdes endnu, men paa de allerfleste Amtstuer ligger Skattekvitteringsbøgerne paa Hylderne og samler Støv, og der er mange Mennesker, som aldrig har set deres Skattekvitteringsbog. Derfor tror jeg, det er rigtigt at gaa over til en anden Ordning, saa meget mere som jeg ikke ved, om det ikke er saaledes, at paa mange Amtstuer føres disse Bøger overhovedet ikke. Den Ordning, vi nu staar i Begreb med at afløse, virkede i mange Tilfælde som en Gæde for Befolkningen, ikke alene fordi Skatteyderen ofte havde langt til Skatteindbetalingsstedet, men ogsaa fordi Forholdet praktisk og faktisk formede sig saaledes, at man i Almindelighed — der er ikke noget at sige til, at Folk holder paa deres Penge saa længe som muligt — udsatte Indbetalingen til den sidste Dag, og naar man saa kom paa Amtstuen, var det næsten, som naar man i Krigstiden, da det var knapt med Kaffe, saa Folk staa i Kø foran Kaffehandlerens Dør: man kunde se en hel Stab af Skatteydere staa udenfor Amtstuens Dør og blive lukket ind holdvis for at betale deres Skat og derefter blive lukket ud igen holdvis. Jeg har været Vidne til, at det kunde tage 1 à 2 Timer at komme af med sin Skat. Derfor er Ordningen forældet og trænger i høj Grad til Afløsning.

Der er to Krav, man maa stille til